

KODEKS TORQUEMADY

Na podstawie:

"Czarna Księga Inkwizycji. Najśmieszniejsze procesy." N. Benazzi, M. D'Amico, Kraków 2003

Tłumaczenie B. Nuzzo

art. 1.

Inkwizytorzy muszą żądać złożenia przysięgi wierności i udzielenia wszelkiej możliwej pomocy od tych wszystkich, do których się zwrócą: przede wszystkim od ludu, ale szczególnie od notabli, namiestników oraz urzędników wymiaru sprawiedliwości.

art. 2.

Inkwizytorzy muszą odczytywać upomnienie skierowane przeciwko rebeliantom.

art. 3.

Zawsze musi być udzielony okres łaski (trzydzieści lub czterdzieści dni), po to, aby pozwolili grzesznikom na opamiętanie się, a ludziom prawym na złożenie doniesienia. W ten sposób unikać się będzie: śmierci, więzienia, konfiskaty dóbr.

art. 4.

Należy określić treść pytań oraz sposób ich zadawania podczas przesłuchania.

art. 5.

Od osób, które przyznały się do winy, należy żądać wyrzeczenia się swych błędów i publicznego okazania skruchy.

art. 6.

Ustanawia się zakaz piastowania urzędów publicznych oraz posiadania beneficjów kościelnych przez heretyków i apostatów (nawet jeśli okazali oni skruchę); ponadto zabrania się im noszenia eleganckich szat, broni oraz posiadania konia.

art. 7.

Na heretyków, którzy uratowali się od stosu, nakłada się stosowne pokuty oraz obowiązek jałmużny - na rzecz monarchy - w celu obrony wiary oraz dla prowadzenia obłężenia Maurów w Granadzie.

art. 8.

Tym, którzy wyznali swe winy po okresie łaski, wymierzone zostaną łagodniejsze kary, lecz w każdym razie surowsze niż tym, którzy uczynili to wcześniej.

art. 9.

Dzieci heretyków, w wieku poniżej dwudziestu lat, będące również heretykami, które wyznały swe grzechy, będą traktowane łagodnie ze względu na ich wiek.

art. 10.

Heretykom, którzy ponownie popadną w grzech, zostaną skonfiskowane ich dobra.

art. 11.

Heretyk lub apostata zaarrestowany na podstawie cudzego doniesienia, który następnie wyzna swe winy oraz imiona swych współników, zostanie ukarany tylko karą dożywotniego więzienia, która to kara, za zgodną inkwizytorów, może zostać złagodzona.

art. 12.

Heretyk, co do którego zachodzi podejrzenie, iż jest nieszczerzy w swej prośbie o wybaczenie grzechów, zostanie oddany świeckiemu wymiarowi sprawiedliwości.

art. 13.

Jeżeli ktoś zostanie uniewinniony, lecz okaże się, że kłamał w którymkolwiek punkcie swych zeznań, zostanie ponownie osądzony jako zatwardziały heretyk.

art. 14.

Zanim przystąpi się do procesu przeciwko osobie, która nie wyznała swej winy, obciążając ją zeznania świadków, musi zostać dogłębnie przeanalizowane.

art. 15.

Jeżeli istnieją niezgodności pomiędzy zeznaniami świadków a zeznaniami przesłuchiwanego, może być on poddany torturom. Jeżeli ktoś wyznaje swe winy podczas tortur, trzeba, aby potem potwierdził on swe wyznania po trzech dniach. Jeśli ich nie potwierdzi, można ponownie zastosować tortury.

art. 16.

Aby chronić świadków, oskarżonemu nie można dać poznać ich tożsamości: ich zeznania publikowane są jako anonimowe.

art. 17.

Przesłuchanie musi być prowadzone przez inkwizytora osobiście.

art. 18.

Inkwizytor musi być obecny w razie stosowania tortur.

art. 19.

[wyrok zaoczny]

art. 20.

W razie doniesienia złożonego po śmierci heretyka jego ciało zostanie ekshumowane.

art. 21.

Na życzenie monarchy inkwizytor ma prawo działania na wszystkich terenach zależnych od Korony.

art. 22.

Dzieci heretyków oddane w ręce władz świeckich mają być wychowywane i kształcone zgodnie z zaleceniami inkwizytorów.

art. 23.

[dziedziczenie po heretykach]

art. 24.

Chrześcijańscy niewolnicy heretyków mają być wyzwoleni.

art. 25.

Inkwizytorzy nie mogą przyjmować prezentów od osób, które mogą mieć cokolwiek wspólnego z procesami.

art. 26.

Inkwizytorzy muszą działać w zgodzie, pokoju i dla wspólnego dobra.

art. 27.

Inkwizytorzy muszą czuwać nad zachowaniem swych podwładnych.

art. 28.

Kwestie nie uregulowane w tym kodeksie muszą być rozstrzygnięte w dobrej wierze przez samych inkwizytorów.

www.inquisite.info

Notka prawna:

Zamieszczono tutaj źródło historyczne w wersji przetłumaczonej na język polski, stanowiące niewielki fragment dużo większej całości, jaką jest tłumaczenie książki. Całość ta stanowi utwór podlegający prawu autorskiemu i co do zasady nie wolno jej rozpowszechniać bez zgody autora. Prawo daje jednak możliwość korzystania z rozpowszechnionego utworu, m.in. w postaci przytaczania urywków rozpowszechnionych utworów lub drobnych utworów w całości w zakresie uzasadnionym wyjaśnieniem, analizą krytyczną lub nauczaniem.

Zamieszczam ten tekst w celach informacyjno-naukowych bezpośrednio związanych z historycznym omówieniem instytucji inkwizycji, bez czerpania z niego korzyści majątkowych, w związku z czym spełniam powyższe przesłanki.

Apeluję również o to, aby udostępniony w ten sposób tekst wykorzystywany był jedynie na cele osobistego użytku naukowego, z poszanowaniem praw twórcy.